

Gældende formulering.

som ifølge den er foregået; dog er modbevis ikke udelukket.

Stk. 3. Har postbudet (landpostbudet) ikke kunnet aflevere brevet på adressestedet i overensstemmelse med de ovenfor nævnte regler, skal han give brevet påtegning herom, hvorefter det af postvæsenet snarest tillige med den tilhørende afleveringsattest tilbagesendes til vedkommende ret, der så hurtigt som muligt sætter parten i kundskab herom. I tilfælde af ubeføjet vægring ved at modtage brevet finder reglen i § 157, stk. 2, 2. pkt., anvendelse.

§ 163 e. I straffesager kan forkyndelse af

- 1) de i § 932 omhandlede tilsigelser af tiltalte i politisager,
- 2) indkaldelser af vidner,
- 3) beslutninger, hvorved der udmeldes syns- eller skønsmænd, og indkaldelser af disse

ske gennem postvæsenet. Bestemmelserne i § 163 a, stk. 2, § 163 c og § 163 d finder tilsvarende anvendelse, dog at retten ikke medvirker ved forkyndelse af dokumenter, der udgår fra anklagemyndigheden.

§ 164. Benytter begge parter i en borgerlig sag advokat til at udføre sagen, kan meddelelser til advokaterne under sagens gang ske umiddelbart fra den ene advokat til den anden uden stævningmænds mellemkomst, blot imod simpelt modtagelsesbevis.

Stk. 2. Meddelelsen kan gyldigt afleveres på advokatens kontor til enhver tid, dette er åbent, og modtagelsesbeviset kan udstedes af advokatens der tilstedeværende fuldmægtig eller andre kontorbetjente.

§ 165. De fra retten udgående meddelelser, for hvilke loven ingen særlig forskrift indeholder, sker på den måde, som rettens formand i hvert enkelt tilfælde finder hensigtsmæssigst, og uden at hans beslutninger herom er genstand for kære. Det er tilladt at tilstille meddelelsen med posten.

§ 166. Når der af retten i et behørigt afholdt møde træffes beslutning om tidspunktet for et nyt møde eller for en rets-

Forslaget.

§ 161. Har en part i en borgerlig sag antaget en advokat til at udføre sagen, kan forkyndelse vedrørende sagen ske for advokaten.

§ 154. Meddelelser fra retten gives på den måde, som rettens formand bestemmer, medmindre loven indeholder anden forskrift herom.

Stk. 2. Rettens beslutning om, hvorledes meddelelser skal gives, er ikke genstand for kære.

§ 162. Når der i et retsmøde træffes beslutning om tidspunktet for et nyt møde eller for en retshandlings foretagelse, anses